

Expedient núm. 9/2019
Resolució núm. 122/2019

**CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA
I BON GOVERN DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

COMISSIÓ EXECUTIVA

President: Ricardo García Macho

Vocals:

Emilia Bolinches Ribera

Lorenzo Cotino Hueso

Carlos Flores Juberías

Sofía García Solís

València, 26 de setembre de 2019

Reclamant: [REDACTED]

Subjecte contra el qual es formula la reclamació: consellera de Sanitat Universal i Salut Pública.

VISTA la reclamació número **9/2019**, interposada per [REDACTED], formulada contra la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, i sent-hi ponent la vocal del Consell Emilia Bolinches Ribera, s'adopta la següent

RESOLUCIÓ

ANTECEDENTS

Primer.- Segons es desprén de la documentació que consta en l'expedient, el 15 de gener de 2019 [REDACTED] va presentar per via electrònica una queixa en matèria de bon govern davant del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern de la Comunitat Valenciana amb número de registre GVRTE/2019/20793. En aquesta queixa, [REDACTED] manifestava com a motivació, literalment, el següent:

“Mitjançant aquest escrit formule una queixa contra la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per incompliment dels principis o conductes regulats en el Codi de Bon Govern (article 43.1 Decret 56/2016, del Consell, de 6 de maig, pel qual s'aprova el Codi de Bon Govern de la Generalitat).

El motiu d'aquesta queixa és la vulneració de l'article 36.3.c de l'esmentat Codi de Bon Govern per part d'Ana Barceló Chico, per ocultar deliberadament les reunions rellevants en l'agenda oficial de la seua conselleria.

S'adjunta notícia del periòdic digital *Valencia Plaza* del dia 15 de gener de 2019.”

Segon.- En data 31 de gener de 2019, la Comissió Executiva del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern va remetre a la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública un escrit pel qual se li atorgava el tràmit d'audiència per un termini de quinze dies, perquè poguera formular les al·legacions que considerara oportunes, així com per a aportar qualsevol informació sobre aquest tema que considerara rellevant. En resposta a aquest, el 22 de febrer de 2019 es van fer arribar les al·legacions de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, en les quals s'exposava el següent:

“En relació amb la queixa formulada davant del Consell de Transparència, amb número d'expedient 9/2019, sobre la publicació de l'agenda oficial de la consellera, la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública manifesta que les reunions dels alts càrrecs de la Conselleria tenen lloc a les dependències pròpies de la Conselleria o dels centres públics que depenen d'aquesta, i que es poden fer reunions no programades i donar-ne la rellevància i la informació que siga procedent, sempre dins de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, en matèria de transparència i de regulació del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, i del Decret 105/2017, de 28 de juliol, del Consell, que la desplega.”

Després d'haver-se efectuat la deliberació de l'assumpte en diverses sessions d'aquesta Comissió Executiva, s'adopta aquesta resolució amb els següents

FONAMENTS JURÍDICS

Primer.- La Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana, disposa en l'article 39 que el Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern té com a finalitat garantir els drets d'accés a la informació, vetlar pel compliment de les obligacions de publicitat i garantir i promoure l'observança de les disposicions de bon govern. I, entre les competències que li encomana l'article 42.1 es troben les següents: “b) Requerir, a iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una denúncia o reclamació, l'esmena d'incompliments de les obligacions contingudes en aquesta llei”.

Al seu torn, l'article 43.1 del Codi de Bon Govern de la Generalitat (Decret 56/2016, del Consell, de 6 de maig) estableix que el Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern podrà rebre queixes sobre possibles incompliments dels principis o conductes regulats en aquest Codi. La tramitació i resposta a una queixa podrà comportar instar procediments o altres accions oportunes segons la normativa vigent.

Segon.- Així mateix, la persona sobre la qual es formula la queixa –la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública– es troba subjecta a les exigències del títol II de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, relatiu al bon govern, en virtut del que es disposa en l'article 25, que estableix el següent:

“En l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, aquest títol serà aplicable a les persones integrants del Consell, a les persones titulars de les secretaries autonòmiques, sotssecretaries, direccions generals i òrgans o centres directius el nomenament de les quals siga competència del Consell.”.

Tercer.- Ara cal analitzar la queixa presentada en matèria de bon govern. [REDACTED] assegura que “El motiu d'aquesta queixa és la vulneració l'article 36.3.c de l'esmentat Codi de Bon Govern per part d'Ana Barceló Chico, per ocultar deliberadament les reunions rellevants en l'agenda oficial de la seua conselleria”. I aporta una nota de premsa publicada el 15 de gener en el diari digital *Valencia Plaza*. El primer que crida l'atenció és que el motiu de la queixa de [REDACTED], la vulneració de l'article 36.3c de l'esmentat Codi de Bon Govern, es formula i presenta “per ocultar deliberadament – ignorem com s'arriba a una conclusió semblant, ja que no ens aporta cap prova sobre aquest tema, la intencionalitat de la consellera Ana Barceló Chico– les reunions rellevants –en plural, indeterminades i sense cap concreció– en l'agenda oficial de la seua conselleria”. [REDACTED] no sustenta ni basa la seua queixa en el que assegura la nota de premsa. De fet, no argumenta ni demostra la pretesa vulneració de l'article 36.3.c de cap manera. Únicament aporta una nota de premsa, però ell no la utilitza per a fonamentar ni provar que la consellera Ana Barceló Chico va ocultar “deliberadament” les reunions rellevants en l'agenda oficial. Per tant, si el reclamant no utilitza la nota de premsa, podem considerar que no li mereix veracitat probatòria i aquest Consell deixa en suspens la possible veracitat probatòria fins que no se'n faça l'anàlisi.

Quart.- Ara passem a analitzar el contingut de la nota de premsa aportada pel reclamant. Es tracta d'una nota de premsa publicada el 15 de gener de 2019 en el periòdic digital *Valencia Plaza*. La nota apareix classificada com a confidencial i va sense signatura. En aquesta nota els periodistes o les periodistes anònims es refereixen amb un titular genèric –“Les reunions de Barceló que no ixen en el seu portal de Transparència”– bàsicament a dues reunions:

- Una, la hipotètica, celebrada el 14 de desembre en un restaurant del passeig de l'Albereda, a la qual haurien assistit a més de la consellera Ana Barceló Chico, el director general de l'Institut d'Oncologia (IVO), [REDACTED], el diputat [REDACTED], i el periodista i conseller d'Aguas de Valencia, [REDACTED]. D'aquesta reunió el periòdic publica una fotografia, també sense signar, en la qual es veu la

consellera Ana Barceló Chico de cara i dos senyors d'esquena, i, per tant, difícils d'identificar. A més, el tercer home al qual fa esment la informació no apareix.

- La segona reunió a la qual es refereix la nota del *Valencia Plaza* la recull d'un altre periòdic – concretament diu “Dilluns ens assabentem per *El Mundo*”- i de la qual tampoc s'esmenta l'autoria. Aquesta reunió s'hauria produït el 3 de gener a la seu de la Conselleria i hi haurien assistit, a més de la consellera Ana Barceló Chico, el conseller delegat de Ribera Salud, [REDACTED], i el sotssecretari de Sanitat, [REDACTED]. Aquesta notícia tampoc ha sigut contrastada amb dades objectives.

En la nota de premsa del *Valencia Plaza* confidencial s'infereixen motius i conseqüències rellevants de les reunions esmentades: de la primera reunió dinar que té lloc suposadament el 14 de desembre, la signatura d'un acord per a regularitzar els pagaments endarrerits que la Conselleria mantenia amb l'IVO; i en la segona reunió es va tractar suposadament la reversió de l'àrea de salut de la Marina. No coneixem qui assegura aquestes raons perquè es produïren les reunions ni les seues conseqüències i no podem saber si són certes o no.

Cinqué.- Hem de valorar ara si la nota de premsa analitzada en els dos apartats anteriors pot ser considerada per aquest Consell una prova fefaent.

En una nota de premsa, i, concretament en la nota de premsa aportada per [REDACTED], es formulen genèricament, segons el denunciador, uns fets, actituds i comportaments que es produeixen incomplint les obligacions del Codi de Bon Govern com a relaxació de diferents subjectes obligats. Però quan la notícia concreta les úniques dues reunions suposadament celebrades, perquè se'n desprenga la credibilitat i veracitat és necessari que algú aporte determinades dades o proves segons criteris periodístics habituals que contrasten fets i notícies a fi que la informació oferida als lectors no vulnere el dret d'aquests a obtenir una informació certa i veraç. Per tant, la presumpció sobre determinades reunions i el contingut d'aquestes sense cap altra prova que l'afirmació del denunciador no es poden convertir en fets objectius que suposen la vulneració de l'article 36.3.c del Codi de Bon Govern per part de la consellera Ana Barceló Chico.

Per si no fora prou, cal assenyalar que en aquesta nota de premsa s'aporten interpretacions i/o conseqüències dels fets realitzats pels autors que no sempre són testimonis directes del que es narra. Tot això ens indica clarament la raó per la qual una notícia recollida en un mitjà periodístic, que fa referència a un altre mitjà periodístic i que es refereix a dues reunions, no pot ser considerada com una prova fefaent que l'objecte de la queixa, en aquest cas, la vulneració de l'article 36.3.c del Codi de Bon Govern per la consellera Ana Barceló Chico, s'haja produït en un dia, hora i lloc concrets i determinats. I encara menys quan es refereix a la suposada intenció d'ocultar “deliberadament les reunions rellevants en l'agenda oficial de la seua conselleria”. En l'article no s'afirma ni s'esmenta cap suposada intenció d'ocultar deliberadament unes reunions de l'agenda oficial de la Conselleria; únicament s'indica que pot no ser casual. Però d'ací a ser deliberada hi ha una considerable diferència jurídica. No obstant això, tampoc sabem si aquesta és la conclusió a la qual arriba el reclamant després de llegida la nota perquè no ho esmenta en absolut. Nosaltres tampoc en traiem aquesta conclusió. Més prompte, el que entenem de la lectura de la nota i del que s'ha indicat en el titular amb el qual es pretén indicar l'opinió –discutible– és que s'està generant el costum de celebrar reunions sense que queden consignades en les agendes oficials dels reunits i que aquesta absència pot deure's a una relaxació genèrica d'hàbits. Però tot això apareix en l'àmbit de l'especulació subjectiva de qui ho explica, un subjecte anònim en una notícia confidencial en la qual es passa d'un titular genèric a la constatació de dues preteses reunions no incloses en les agendes oficials. I per tant, ha de desestimar-se la reclamació per entendre que no ha quedat provada la vulneració del Codi de Bon Govern per part de la consellera Ana Barceló Chico.

Sisé.- A més, en les seues al·legacions la Conselleria va negar que s'haguera incomplert la Llei de transparència en manifestar que “les reunions dels alts càrrecs de la Conselleria tenen lloc a les dependències pròpies de la Conselleria o dels centres públics que depenen d'aquesta i que es poden fer reunions no programades, i donar-ne la rellevància i la informació que siga procedent, sempre dins de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, en matèria de transparència i de regulació del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, i del Decret 105/2017, de 28 de juliol del Consell que la desplega”.

Cal reconèixer que el treball de programar, organitzar i coordinar l'agenda oficial d'un càrrec públic sotmés al Codi de Bon Govern ha de tindre un elevat nivell de modificació, d'incorporació de nous actes, d'imponderables que desmunten el càlcul inicial dels actes programats, de canvis d'horaris i de disponibilitat variable de persones i imprevistos de tota mena perquè ho tinguem en compte i ho valorem com una cosa que pot passar més habitualment del que puguem suposar, i per tant s'ha d'habilitar una solució diària real.

Seté.- Precisament tenint en compte l'anterior volem recordar als subjectes de bon govern que, pel fet d'estar obligats a incloure les reunions destacades en l'agenda oficial, hauran de considerar que, a més d'inserir-hi les programades amb anterioritat, hauran de ser molt diligents a incloure-hi aquelles altres que s'han produït de forma imprevista, o les que s'han hagut de modificar per imponderables no sempre imputables a l'autoritat protagonista de l'agenda sinó a la part convidada a la reunió, i tot això des del moment mateix de saber que es realitzarà. I si això no ha sigut possible perquè fins i tot s'ha produït sobre la marxa, tant si se celebra l'acte o reunió al local oficial de l'autoritat com en algun altre lloc com restaurants, llocs cívics o aliens a l'habitual de l'autoritat, es recomana que siga inclosa en l'agenda immediatament després d'haver-se realitzat la trobada, entrevista o reunió, aportant la causa que ha intervingut perquè s'haja produït l'acte de forma diferent del que es preveu i indicant lloc i hora de la celebració d'aquest. Aquesta pot ser la millor prova d'una intenció complidora amb el Codi de Bon Govern. En el cas que ens ocupa, si s'hagueren produït veritablement els fets que es denuncien, evidentment hagueren tingut una indubtable rellevància pública, i, per tant, les al·legacions de la Conselleria hagueren hagut de tindre més concisió respecte de les obligacions de la normativa de transparència. No obstant això, aquest Consell en vista dels fets denunciats no té suficients elements probatoris per a dir que hi ha hagut algun tipus de conducta irregular.

Atesos als antecedents i fonaments jurídics descrits, la Comissió Executiva del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, acorda:

RESOLUCIÓ

Desestimar la queixa que [REDACTED] va presentar el 15 de gener de 2019 contra la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública per incompliment dels principis o conductes regulats en el Codi de Bon govern.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptats des de l'endemà que s'haja notificat, de conformitat amb el que s'estableix en els articles 10 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

EL PRESIDENT DEL CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN

Ricardo García Macho

Vot particular que, en relació amb la Resolució número XX (2019), del Consell de Transparència, Accés a la informació Pública i Bon Govern de la Comunitat Valenciana, de 25 de setembre, per la qual es resol l'expedient número 9 (2019), formulen els vocals Carlos Flores Juberías i Lorenzo Cotino Hueso

En l'exercici de la facultat que ens confereix l'article 19.3.C de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic –i amb el màxim respecte a l'opinió majoritària dels integrants d'aquest Consell expressada en la resolució esmentada més amunt–, formulem aquest vot particular per discrepar del seu relat de fets provats, de la seua fonamentació jurídica i de la seua decisió en els termes que vam defensar de paraula en ocasió de la deliberació del Ple duta a terme en el dia de la data, i que resumidament exposem per escrit a continuació.

1r En primer lloc, cal recordar quin és el marc de l'actuació que ací s'espera d'aquest Consell. En aquest cas ens trobem davant d'una reclamació emparada en el que disposa l'article 43.1 del Codi de Bon Govern de la Generalitat Valenciana (Decret 56/2016, del Consell, de 6 de maig) per un possible incompliment del que estableix l'article 36.3.c del Codi esmentat. Aquesta actuació s'insta pel motiu que l'article 42.1 de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, confereix a aquest Consell la funció de:

“b) Requerir, a iniciativa pròpia o com a conseqüència de denúncia o reclamació, l'esmena d'incompliments de les obligacions contingudes en aquesta llei”.

I tampoc és debades recordar l'obligació de publicitat activa de l'article 9.4, atés que versa sobre el mateix objecte d'aquesta reclamació, ja que estableix el següent:

“Les organitzacions compreses en l'article 2 publicaran, com a mínim, en les seues pàgines web, actualitzada i estructurada, la següent informació:

[...] 4. Informació relativa a alts càrrecs i assimilats. La informació que es detalla a continuació respecte a les persones compreses en l'article 25 d'aquesta llei: [...]

f) Les agendes institucionals de les persones integrants del Consell i els seus alts càrrecs.”

I, en conseqüència, cal recordar l'obligació de transparència que l'article 36.3.c del Codi de Bon Govern assenyalava concretament per a l'agenda institucional, i la competència d'aquest Consell per a declarar si és procedent l'incompliment de l'obligació de publicitat activa resultant de l'omissió en l'agenda oficial de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública de la Generalitat Valenciana del reflex degut de la celebració de dues reunions rellevants per a l'exercici del seu càrrec que van ser efectuades sense que prèviament hagueren sigut recollides en aquesta.

2n Pel que fa al relat dels antecedents de fet d'aquest cas, encara que no existisca cap discrepància pel que fa a aquests entre els qui subscriuen i la majoria del Consell, sí que n'hi ha alguna quant a la seua interpretació.

Per a començar, el fet que el reclamant faça referència expressa en l'escrit de queixa de data 15 de gener de 2019 a la notícia que eixia aquest mateix dia en el digital *Valencia Plaza* (que, al seu torn, al·ludia a una altra prèviament publicada en diari *El Mundo*) i que aporte a aquest una còpia impresa de l'esmentada notícia –que, en conseqüència, queda incorporada a l'expedient– no pot ser interpretat més que en un únic sentit, que és el contrari al que la resolució adoptada per la majoria d'aquest Consell proposa: que el reclamant sustenta i basa la seua queixa en el que s'afirma en la nota de premsa, utilitzada per a explicitar, fonamentar i fins i tot provar l'acusació del fet que la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública de la Generalitat Valenciana havia ocultat reunions rellevants per a l'exercici del seu càrrec, ja que aquestes tingueren lloc sense que prèviament hagueren sigut recollides en l'agenda oficial de la seua Conselleria.

La informació periodística aportada explícita amb gran luxe de detalls –detalls que la resolució adoptada per la majoria d'aquest Consell adequadament explícita en el seu fonament jurídic quart– tant el lloc i la data de celebració de les dues reunions objecte d'aquesta controvèrsia –les celebrades el 14 de desembre de 2018 en un restaurant del passeig de l'Albereda de València, i el 3 de gener de 2019 a la seu de la

Conselleria– com la identitat dels assistents a una cita i l'altra, i deixa, així, perfectament concretat l'objecte de la reclamació presentada.

3r També, quant a la veracitat probatòria de la informació continguda en la informació periodística en qüestió, la discrepància entre els qui subscriuen i la majoria del Consell és palmària. En compte d'esmentar “genèricament, segons el denunciant, uns fets, actituds i comportaments”, la nota de *Valencia Plaza* deixa aquests perfectament concretats en el temps i l'espai, en els termes que la mateixa resolució admet. I a més, ho fa gràcies a la solvència que cal presumir de sengles professionals del periodisme al servei de dues capçaleres de prestigi en el panorama periodístic valencià com són les que ací ens ocupen. És per això que, fins i tot sense concedir a les informacions esmentades una presumpció de veracitat *iuris et de iure*, entenem insostenible concloure –tal com fa la resolució de la majoria– la impossibilitat que aquesta informació periodística siga considerada “com una prova fefaent que l'objecte de la queixa [...] s'haja produït en un dia, hora i lloc concret i determinat”. Una informació periodística continguda en un mitjà de reconegut prestigi, proporcionada amb gran luxe de detalls –fins i tot gràfics– i mai desmentida pels seus destinataris posseeix una presumpció de veracitat que no es pot ignorar.

4t I més encara si –com passa en aquest cas– el subjecte obligat va tindre ocasió de desmentir, matisar o justificar la informació pertinent, i no ho va fer. Així, un tercer punt de discrepància amb el parer de la majoria del Consell té a veure amb la valoració de les al·legacions remeses a aquest Consell per l'Administració, el tenor literal de la qual es reproduïx en l'antecedent segon d'aquesta resolució. El caràcter insatisfactori d'aquestes al·legacions és manifest. En efecte, malgrat que el que hauria sigut procedent és haver desmentit l'efectiva celebració de les reunions esmentades en la informació periodística de referència, haver provat que aquestes van anar degudament anunciades en l'agenda de la consellera, haver adduït algun dels motius que permeten obviar aquesta publicació, o haver-ne admés l'omissió i haver assumit el retret que aquest Consell considerara oportú fer-li, la consellera va optar per refugiar-se en l'ambigüïtat, al·legant –aquesta vegada sense aportar cap element de prova ni indicatiu d'haver-lo buscat – que “les reunions dels alts càrrecs de la Conselleria es mantenen [...] sempre dins de la llei”, afirmació la vaguetat de la qual contrasta de manera cridanera amb la concreció dels fets imputats, i obliguen a recordar la màxima de *qui tacet consentire videtur si loqui debuisset ac potuisset*. Cosa que, per cert, admet la mateixa resolució de la majoria en considerar que “les al·legacions de la Conselleria hagueren hagut de tindre més concisió respecte de les obligacions de la normativa de transparència”.

5é Finalment, la discrepància entre els qui subscriuen i la majoria del Consell es projecta també sobre l'accent que aquesta ha posat en la qüestió de si l'incompliment de les disposicions legals en matèria de bon govern en el qual va incórrer la titular de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública va ser o no “deliberat”. És cert que el reclamant així ho sosté, en acusar-lo d’“ocultar deliberadament les reunions rellevants en l'agenda oficial de la seua Conselleria”, com és cert que aquesta condició –definida pel diccionari com a fet de manera ‘voluntària’, ‘intencionada’, o ‘a propòsit’– no resulta provada ni pel reclamant ni per les informacions per ell aportades. Però també ho és que la qüestió de si l'incompliment de les normes de bon govern va derivar d'un intent deliberat d'ocultació, o d'un simple error administratiu, o fins i tot informàtic, no té rellevància a l'hora de constatar els fets que s'addueixen, ni té conseqüències dins de l'àmbit de competència d'aquest Consell –per més que poguera tindre'ls en altres plans.

6é Després d'haver fonamentat tot el que s'ha dit més amunt, i donant per bona la interpretació dels articles 25, 39 *in fine* i 42.1.b de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana, i 43.1 del Codi de Bon Govern de la Generalitat (Decret 56/2016, del Consell, de 6 de maig), que manté la majoria d'aquest Consell, la necessitat d'una resolució estimatòria d'aquesta reclamació resulta indefugible. La celebració de sengles reunions de la titular de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública amb responsables d'altres empreses l'objecte social de les quals es relaciona de forma estretíssima i indubtable amb la prestació de serveis en l'àmbit de responsabilitat de la conselleria esmentada, com són l'Institut Valencià d'Oncologia (IVO) i Ribera Salud, en un moment, a més, en el qual les seues relacions amb el Govern valencià estaven sent polèmiques, posseeix una rellevància pública absolutament innegable, es trobava plenament subjecta

a les exigències contingudes en l'article 36.3.c del Codi de Bon Govern de la Generalitat, aprovat pel Decret 56/2016, del Consell, de 6 de maig, en el qual textualment s'afirma que:

“Les persones subjectes al Codi hauran de facilitar i garantir la publicació de la següent informació:

[...]

C) L'agenda institucional de les persones subjectes a aquest Codi. Aquesta, que serà pública, haurà d'incloure tots aquells actes o reunions que siguen de rellevància pública. Dins d'aquests s'entendran inclosos, per regla general i sense ànim d'exhaustivitat, els esdeveniments i reunions de caràcter polític o institucional, les reunions amb agents externs a la institució o entitat i les reunions internes d'especial rellevància per a la presa de decisions, així com les intervencions en mitjans de comunicació o en actes públics prèviament programades, tot això sense perjudici de la normativa aplicable i de la salvaguarda de la privacitat i dels drets fonamentals dels participants.”

Sense que es pugui adduir –de fet, no ho van ser quan ho podien haver sigut– la concurrència de cap de les circumstàncies que haurien permès obviar aquesta publicitat, entre les quals la norma esmenta expressament el risc per a la seguretat d'alguna de les persones o entitats participants de la reunió, el risc per al secret professional, l'interès superior d'un o una menor d'edat, la privacitat de les persones, o la concurrència de circumstàncies de força major que desaconsellen la publicitat de l'acte o reunió.

7é En virtut de tot el que s'ha dit més amunt, els qui subscriuen entenen que el sentit de la resolució dictada en aquest cas hauria d'haver sigut estimatori, i que, per tant, aquest Consell hauria d'haver-se dirigit a la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública de la Generalitat Valenciana per a requerir-li, com a conseqüència de la reclamació presentada amb data de 15 de gener de 2019 per [REDACTED], l'esmena d'incompliments de les obligacions contingudes en l'article 9.4.1r de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, així com de l'article 36.3.c del Codi de Bon Govern de la Generalitat, mitjançant la inserció en l'agenda institucional de la consellera de sengles esments expressos a les reunions que tingueren lloc els dies 14 de desembre de 2018 i 3 de gener de 2019 amb les persones i als llocs als quals es fa referència en la reclamació esmentada. I l'hauria d'haver informat de les responsabilitats a què podria estar sotmesa si no ho acomplia.

8é A part d'això, i per si pogueren quedar dubtes sobre la rellevància d'aquest assumpte, no estaria debades portar a col·lació el que s'ha considerat, d'una banda, en el Criteri Interpretatiu CI/002/2016, i d'una altra, en la Resolució R/0479/2018, de 12 de novembre de 2018, en tots dos casos del Consell [Estat] de Transparència i Bon Govern. I això perquè, si en el primer es diu que “les reunions celebrades per persones que exercisquen funcions en l'àmbit dels subjectes obligats per l'LTAIBG, quan aquestes es relacionen directament amb l'exercici de les funcions que li són atribuïdes i no amb la seua esfera personal o privada, té el caràcter d'informació pública als efectes previstos en l'article 13 de la llei, atés que es tractarà de “continguts o documents, qualsevol que siga el seu format o suport, que estiguen en poder d'algun dels subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest títol i que hagen sigut elaborats o adquirits en l'exercici de les seues funcions”.

En la segona, després d'afirmar (fon. jur. 4t) que, una vegada “ha transcendit a la premsa” la celebració d'una reunió de caràcter polític d'un representant institucional, aquesta passa a ser “informació de caràcter públic i de notorietat i d'interès igualment públics”, assegura (fon. jur. 6é) que:

“la informació sobre l'activitat pública diària dels responsables públics –sempre que tinga transcendència pública i amb exclusió, per tant, d'aquella estrictament relacionada amb el funcionament intern o quotidià dels corresponents organismes–, ha de ser publicada amb la màxima extensió possible i sense perjudici de l'aplicació dels límits establits en l'LTAIBG, entesos segons el que es preveu en la norma i d'acord amb la interpretació restrictiva que d'aquests fan aquest organisme i els tribunals de justícia. El Consell entén, així mateix, que l'objecte d'aquesta publicació ha de ser l'agenda de treball del responsable públic com a reflex del seu acompliment diari i de l'exercici de les seues competències, funcions i tasques.”

Afirmacions, les tres, que, fins i tot sobre la base d'un marc normatiu diferent de l'aplicable a la Comunitat Valenciana, i atés que afecten una reclamació a l'empara de l'exercici del dret d'accés a la informació pública, i no de l'exigència de responsabilitats per vulneració de les normes reguladores del bon govern, no deixen de llançar llum sobre la rellevància del cas plantejat, que –segons l'opinió dels dos vocals que subscriuen aquest vot particular– hauria meritat una resolució més exigent.

Carlos Flores Juberías

Lorenzo Cotino Hueso

Vocals del Consell de Transparència, Accés a la Informació
Pública i Bon Govern de la Comunitat Valenciana